

τρόποιον, ὅπερ δύναται καὶ τὴν ὠραιότητα τὴν σωματικὴν μορφήν ν' ἀναδείξῃ ἀληθῶς εἰδεχθῇ καὶ ἀποτροπαίαν.

Αἱ καλαὶ ἡ ὠραῖαι τέχναι εἶνε προωρισμένα διὰ τῆς καλλι-εργείας τοῦ καλοῦ νὰ ἐξευγενίζωσι τὴν ψυχὴν, ἀνυψοῦσαι αὐτὴν εἰς τὴν πηγὴν παντὸς καλοῦ· ἀλλ' ἀποτυγχάνουσι τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν προορισμοῦ· ὅταν οἱ καλλιερгоῦντες τὰς ὠραίας τέχνας προσκολλῶνται δουλικῶς εἰς τὸ αἰσθητὸν καλὸν καὶ οἰονεὶ λατρεύουσιν αὐτὸ λησμονοῦντες ὅτι ὑπεράνω αὐτῶν ὑπάρχει τὸ ὄντως καλόν, εἰς τὸ ὅποῖον αἱ ὠραῖαι τέχναι πρέπει νὰ ὁδηγῶσιν. Αἱ γνώσεις καὶ αἱ ἐπιστῆμαι εἶνε τι ἀληθῶς ἔξοχον καλόν, ἀλλ' ἀποτυγχάνουσι τοῦ εὐγενοῦς αὐτῶν προορισμοῦ, ὅταν οἱ καλλιερгоῦντες τὰς ἐπιστήμας προσκολλῶνται δουλικῶς εἰς αὐτάς καὶ οἰονεὶ προσφέρουσιν αὐταῖς λατρείαν, λησμονοῦντες ὅτι διὰ τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γνώσεων πρέπει νὰ ὁδηγώμεθα εἰς τὴν αἰτίαν καὶ πηγὴν πάσης γνώσεως καὶ σοφίας, εἰς τὸν Θεόν. Τοιαύτην βαθεῖαν ἔννοιαν ἔχει ἡ συνταύτισις τοῦ καλοῦ πρὸς τὸ ἀγαθόν. Ἐπλάσθημεν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ τοιοῦτοι, ὥστε νὰ θαυμάζωμεν τὸ καλὸν καὶ ὠραῖον καὶ νὰ ἐλκυώμεθα ὑπ' αὐτοῦ, ὅπουδῆποτε καὶ ὑπὸ οἰανδῆποτε μορφήν καὶ τύπον ἂν ἴδωμεν αὐτό· ἀλλὰ μὴ λησμονῶμεν ὅτι σκοπιμώτατα ἐτέθη εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τὸ αἰσθημα τοῦ θαυμασμοῦ καὶ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ καλὸν καὶ ὠραῖον, ἵνα βλέποντες τὸ μερικὸν καὶ ἀτελὲς καλὸν προβιβαζώμεθα εἰς τὸ γενικὸν καὶ τέλειον καλόν· ἵνα βλέποντες τὸ θαυμαστὸν καὶ ἐξάκιστον τοῦτο ἀριστοτέχνημα, ὅπερ ὀνομάζομεν σύμπαν ἢ κόσμον, ἀποκαλύπτωμεν ἐν σεβασμῷ τὴν κεφαλὴν, ὡς ὁ Νεῦτων, πρὸ τοῦ πανσόφου δημιουργοῦ καὶ ἀναφωνῶμεν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ Δαυὶδ : «Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.»

ΙΓΝΑΤΙΟΣ ΜΟΣΧΑΚΗΣ

Συζυγικαὶ τρυφερότητες.

— Εἶμαι βέβαιος, καυμένη, πῶς ἂν ἀπέθνησκα, ἡμποροῦσες νὰ ὑπανδρευθῆς καὶ αὐτὸν τὸν Σατανᾶν, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ ἰδῆς ἂν θὰ τὸν ὑποτάξῃς εἰς τὴν θέλησίν σου.

— Θὰ τὸ ἔκαμνα βεβαίως, κύριέ μου, ἐὰν ὁ νόμος ἐπέτρεπε νὰ νυμφεύεται ἡ γυνὴ τὸν πατέρα τοῦ πρώην συζύγου της.